

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118358646
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6118358646.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členiek: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, C., zast.: JUDr. Jana Brišková Dominová, advokátka, Štefánikova 6453/2C, Piešťany, proti žalovanému: D. E., F.: XX XXX XXX, G. H. XXX/XXX, I., o 42 000 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo 17.03.2022, č. k. 18Csp/15/2019-343, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalovaného proti výrokom I a II napadnutého rozsudku sa odmieta.
- II. Napadnutý rozsudok sa vo výroku III a súvisiacom výroku IV o trovách konania potvrdzuje.
- III. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

– 11 – 28CoCsp/14/2024

Krajský súd 28CoCsp/14/2024-
v Trnave IČS: 2319205106

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:

„ I. Súd konanie neprerušuje.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42 000 € od 26.01.2018 do 30.06.2018 zastavuje.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 42 000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42 000 € od 01.07.2018 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav takto:

3. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 02.09.2016 dohodu o urovaní podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorou usporiadali svoje vzájomné práva, povinnosti a záväzky súvisiace so súdnym sporom vedeným na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13C/14/2013 vrátane nárokov žalobcu z väd diela realizovaného žalovaným podľa zmluvy o dielo z 18.10.2010. Podľa článku I dohody zmluvné strany touto dohodou nahradili všetky súvisiace práva, povinnosti a záväzky vrátane ich príslušenstva, právami a povinnosťami uvedenými v dohode. Strany sa v článku 2 dohody dohodli, že žalovaný vykoná v prospech žalobcu v termíne od 05.06.2019 do 10.11.2016 práce špecifikované v dohode. Podľa článku 2 ods. 2.1 písm. b) mal žalobca poskytnúť žalovanému na nákup polystyrénu sumu 2.000 €. Podľa bodu 3.12. žalovaný splní svoj záväzok vykonať dielo riadnym vykonaním diela

bez vád a nedorobkov, vypratím staveniska objektu a protokolárnym odovzdaním diela v súlade s ostatnými podmienkami dojednanými v dohode. Podľa bodu 3.13. v prípade, ak sa žalovaný omešká s odovzdaním diela o viac ako 2 kalendárne týždne, teda neodovzdá žalobcovi riadne zhotovené dielo do 30.11.2016, je žalobca oprávnený požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 100 € za každý aj začatý deň omeškania. S takto dohodnutou výškou zmluvnej pokuty žalovaný súhlasí. Dohoda nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalobu žalobca podnikal pod obchodným menom A. B. – XMOBIL, s miestom podnikania C. X, C., pričom predmetom podnikania bola kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) v rozsahu voľnej živnosti, sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti, oprava, servis a požičovňa mobilných telefónov, poskytovanie internetového pripojenia, poskytovanie dátových služieb, poskytovanie služieb a prístup do siete internet – prenos hlasu do siete internet, poskytovanie služby prístupu do globálnej siete internet, predaj a servis výpočtovej techniky, nákup a predaj nových a ojazdených motorových vozidiel, prenájom automobilov. Z výpisu zo živnostenského registra žalobu vyplýva, že podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení k 28.02.2015. Z posúdenia realizácie reklamovaných prác podľa Dohody o urovaní zo 16.11.2016 F. J. K. vyplýva, že dňom 09.11.2016 boli pozastavené realizačné práce obvodového plášťa vzhľadom na nepriaznivé poveternostné podmienky a teploty, ktoré dosahovali mínusové hodnoty s tým, že ďalšia realizácia bude možná až keď teploty prevýšia hodnotu 5 °C v trvaní minimálne 7 dní po sebe. Zároveň bolo uvedené, že pri rekonštrukcii strešného plášťa zlou organizácie práce bola zatečená značná časť tepelnej izolácie minerálna vlna 160 mm + 80 mm a taktiež boli zatečené záklopy na južnej stene, dažďová voda sa dostala poza izolant. Upozornenie na opakované porušovanie dohody o urovaní a na zistené poškodenia z 30.01.2017 bolo právnou zástupkyňou žalobcu adresované žalovanému. Bol upozornený na to, že v dohode dohodnuté práce neboli v stanovenom termíne riadne vykonané a ukončené, pričom boli klientom a stavebným dozorom zistené viaceré porušenia povinností. Bol požiadany, aby zabezpečil opravu všetkých vzniknutých vád a nedostatkov na objekte výlučne prostredníctvom určených subdodávateľov, tak ako bolo dohodnuté a následne, aby riadne dokončené dielo odovzdal v dohode ustanoveným spôsobom. Zároveň bol upozornený, že vzhľadom na nepriaznivé poveternostné podmienky a mínusové teploty budú realizačné práce možné až keď vonkajšie teploty prevýšia hodnotu 5 °C v trvaní minimálne 7 dní po sebe, aby sa predišlo vzniku ďalších škôd. Výzvou na pokračovanie a dokončenie prác podľa dohody o urovaní z 30.03.2017 bol žalovaný upozornený, že je možné v opravných a realizačných prácach pokračovať a bol vyzvaný, aby bezodkladne zabezpečil opravu všetkých vzniknutých vád a nedostatkov, ktoré boli vytknuté v liste z 30.01.2017. Dňa 12.04.2017 strany uzatvorili dodatok č. 1 dohody o urovaní uzatvorenej dňa 02.09.2016. Podľa článku II dodatku ods. 3 dohodnuté práce neboli v určenom termíne riadne vykonané a ukončené a dielo nebolo žalobcovi odovzdané, čím sa žalovaný dostal do omeškania. V ods. 4 dodatku bolo uvedené, že stavebným dozorom ako aj žalobcom boli zistené viaceré porušenia povinností zo strany žalovaného a tieto boli konkretizované. Žalovaný svojim podpisom uznal, že z jeho strany došlo k uvedeným porušeniam dohody o urovaní, je si vedomý z toho plynúcich právnych následkov a nárokov žalobcu, ktoré sa zaväzuje znášať v celom rozsahu. Podľa článku III ods. 5 dodatku žalovaný svojim podpisom berie na vedomie a uznáva, že v čase uzatvorenia dodatku je v omeškani s odovzdaním diela o viac ako 2 kalendárne týždne, t. j. neodovzdal žalobcovi riadne zhotovené dielo do 30.11.2016, pričom si je vedomý oprávnenia žalobcu požadovať od neho zmluvnú pokutu vo výške 100 € za každý aj začatý deň omeškania, a to až do riadneho odovzdania diela. Listom z 09.01.2018 bol žalovaný vyzvaný k odovzdaniu diela v čo najkratšom čase. Zároveň bol upozornený, že odovzdanie diela je aj dňom, keď prestane plynúť zmluvná pokuta dohodnutá v článku 3 ods. 3.13 dohody vo výške 100 € denne, ktorá sa počíta od 01.12.2016 a jej výška ku dňu výzvy predstavuje sumu 40 500 € a každým dňom rastie. Podľa zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela z 25.01.2018, ktorá je podpísaná žalobcom, žalovaným a stavebným dozorom F. J. K., bolo dielo v daný deň odovzdané a prevzaté, pričom deň ukončenia prác bol 15.12.2017. Podľa vyhlásenia objednávateľa dielo nebolo vykonané v súlade s dohodou a dojednanými podmienkami. Predžalobnou výzvou z 10.05.2018 bol žalovaný vyzvaný, aby uhradil zmluvnú pokutu v celkovej výške 42 000 € najneskôr do 30.06.2018. Odoslanie výzvy bolo preukázané. Podľa vyjadrenia AB Contact, s.r.o. zo 16.11.2021 o trhovej hodnote nebytových priestorov v roku 2011 sa ceny nebytových priestorov v okolí mesta Piešťany v rokoch 2011 – 2021 pohybovali stabilne s tým, že za 1. podlažie s výmerou 265 m² bola cena nájmu 4,60 € až 5,50 € za m² za mesiac; za 2. podlažie s výmerou 131 m² bola cena nájmu 3,20 € až 3,60 € za m² za mesiac a za 3. podlažie s výmerou 271 m² bola cena nájmu 3,30 € až 3,60 € za m² za mesiac. Za parkovanie v areáli je cena mesačného nájmu 0,50 € za m² za mesiac. Žalovaný podal dňa 20.07.2021

trestné oznámenie pre trestný čin krivej výpovede na I. G., ktorý mal v právnej veci vedenej pod sp. zn. 18Csp/15/2019 ako svedok uviesť nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a to po tom, čo bol sudcom poučený o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať a o trestnoprávnych následkoch krivej výpovede a o práve odoprieť výpoveď. Z odpovede Okresného riaditeľstva PZ Trnava, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania č. ORP-1070/3-VYS-TT-2021 z 22.11.2021 vyplýva, že bolo vedené šetrenie pred začatím trestného stíhania vo veci podozrenia z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť I. G. na Okresnom súde Piešťany na pojednávaní pod sp. zn. 18Csp/15/2019. Predmetné vyšetrovanie bolo ukončené podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Uznesením bolo odmietnuté podané trestné oznámenie a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.09.2021. Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13C/14/2013 vyplýva, že v danej veci bola žalobcom podaná dňa 28.01.2013 žaloba o zaplatenie 49 904,88 € s príslušenstvom, a to v súvislosti so zmluvou o dielo z 18.10.2010, ktorou sa strany dohodli na zhotovení hrubej stavby podľa projektovej dokumentácie vydanej F. E. J., pričom celková cena diela bola stanovená dohodou zmluvných strán vo výške 78 937,80 €. Žalovaný bol na základe zmluvy zhotoviteľom a žalobca objednávateľom. Súd nevykonal ďalšie žalovaným navrhované dokazovanie výsluchom svedkov D. J. a J. E., ktorých vypočutie bolo navrhované vo vzťahu k preukázaniu skutočností, aké práce boli vykonávané navyše v podkroví, aké dohody boli uzatvárané, a ktorí sa tiež mali vyjadriť k otázke, že si žalobca nemal uplatňovať zmluvnú pokutu. Vzhľadom na súdom uvedené právne posúdenie, skutočnosti, ktoré sa mali ich výsluchom preukázať nemohli mať vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže zmluvná pokuta bola riadne písomne dohodnutá a bolo nesporné, že nedošlo k uzatvoreniu písomného dodatku, ktorým by sa strany dohodli na zmene, resp. zrušení tejto zmluvnej pokuty.

4. Súd prvej inštancie právne posúdil zistený skutkový stav podľa § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1, § 544 ods. 1 a 2, § 545 ods. 3, § 545a, § 563, § 585 ods. 1 až 3 OZ a § 164, § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) takto:

5. Predovšetkým, pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že dňa 20.7.2021 podal na Okresnú prokuratúru Piešťany trestné oznámenie pre podozrenie, že sa svedok I. G. pri výsluchu dňa 21.04.2021 dopustil trestného činu krivej výpovede, súd prvej inštancie konanie neprerušil najmä z dôvodu, že predmetné trestné oznámenie bolo odmietnuté. Pokiaľ ide o časť úroku z omeškania, ktoré žalobca požadoval za obdobie od 26.01.2018 do 30.6.2018, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil pre späťvzatie žaloby, pretože žalovaný nevyjadril nesúhlas s týmto postupom. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 42 000 € s 5%-ným ročným úrokom z omeškania od 01.07.2018 do zaplatenia. V konaní bolo nesporné, že zmluvný vzťah medzi stranami tohto konania vznikol pôvodne uzatvorením zmluvy o dielo, na základe ktorej mal žalovaný pre žalobcu zhotoviť hrubú stavbu podľa projektovej dokumentácie vydanej F. E. J., pričom zmluva o dielo bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, cena diela bola dohodnutá vo výške 78 937,80 € a dielo mal žalovaný zhotoviť do 30.05.2011. Taktiež bolo nesporné a preukázané, že strany konania uzatvorili dňa 02.09.2016 dohodu o urovaní podľa § 585 a nasl. OZ, pričom podľa článku 3 bodu 3.13 dohody v prípade, ak za žalovaný omešká s odovzdaním diela o viac ako dva kalendárne týždne, teda neodovzdá žalobcovi riadne zhotovené dielo do 30.11.2016 je žalobca oprávnený požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 100 € za každý aj začatý deň omeškania. Podľa znenia dohody s takto dohodnutou výškou zmluvnej pokuty žalovaný súhlasil, pričom platnosť tejto dohody žalovaný v konaní nespochybnil. V konaní bolo od začiatku nesporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili túto dohodu o urovaní, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal vykonať v nej popísané práce a v prípade omeškania zaplatiť dohodnutú zmluvnú pokutu. Vzťah žalobcu a žalovaného je vzťahom spotrebiteľa a dodávateľa a na povinnosti strán sporu plynúce z dohody o urovaní sa vzťahuje OZ. Dohoda o urovaní v celom rozsahu nahradila sporné práva a povinnosti strán sporu, ktoré boli predmetom konania č. 13C/14/2013 vedeného na OS Piešťany vrátane nárokov žalobcu z vád diela realizovaného žalovaným podľa zmluvy o dielo z 18.10.2010. Dohodou o urovaní boli zrušené sporné práva a povinnosti vzniknuté z titulu uplatnenia si vád zhotoveného diela a zmluvnej pokuty a nahradili ich nové práva a povinnosti strán, t. j. doterajší záväzok tak zanikol a bol nahradený záväzkom novým. Dohoda o urovaní je samostatným právnym dôvodom vzniku záväzku. Po uzavretí dohody o urovaní sa už veriteľ nemôže domáhať plnenia z pôvodného záväzku, ale len plnenia z nového záväzku plynúceho z dohody o urovaní. Dohodu o urovaní uzavrel žalobca ako fyzická osoba so žalovaným ako právnickou osobou (sic) a súd prvej inštancie zaujal názor, že na všetky práva a povinnosti z nej vyplývajúce sa vzťahuje OZ. Dňa 12.04.2017 bol medzi stranami uzatvorený dodatok č. 1 dohody o urovaní uzatvorenej dňa 02.09.2016. Podľa

článku III ods. 5 žalovaný zobral na vedomie a uznal, že v čase uzatvorenia dodatku je v omeškaní s odovzdaním diela o viac ako 2 kalendárne týždne, keďže neodovzdal žalobcovi riadne zhotovené dielo do 30.11.2016, pričom si je vedomí oprávnenia žalobcu požadovať od neho zmluvnú pokutu vo výške 100 € za každý aj začatý deň omeškania, a to až do riadneho odovzdania diela. Žalovaný sa v konaní bránil, že nemal vedomosť o tom, že dodatok obsahuje dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty. Táto obrana žalovaného však nemôže obstáť, keďže sám potvrdil, že dodatok podpísal, pričom v danom čase ho navyše zastupoval právny zástupca. Súd prvej inštancie nezistil dôvody neplatnosti predmetného dodatku, pričom obrana žalovaného spočívala len na okolnostiach, ktoré mohol v rámci zodpovedného prístupu pri uzatváraní dodatku ovplyvniť. Žalovanému nič nebránilo sa s predmetným dodatkom pred jeho podpisom riadne oboznámiť a v konaní nemal preukázané, že sa tak nestalo. Súd preto považoval aj tento uzatvorený dodatok k dohode o urovaní za platný. Zároveň však podotkol, že aj v prípade, že by dodatok vôbec neobsahoval ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty, táto vyplýva už zo samotnej dohody o urovaní. V dodatku žalobca len uznal svoje omeškanie a výšku zmluvnej pokuty, ktorá už vyplývala z pôvodnej dohody. Na základe uzatvorenej dohody o urovaní tak v súlade s § 489 OZ vznikol záväzok žalovaného uhradiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s odovzdaním diela. Keďže ide o platný záväzok, žalovaný je povinný v prípade omeškania dohodnutú zmluvnú pokutu uhradiť a veriteľ je oprávnený jej zaplatenie požadovať. Vo vzťahu k obrane žalovaného o existencii ústnej dohody, na základe ktorej mal žalobca údajne žalovanému odpustiť zmluvnú pokutu súd uviedol, že akákoľvek zmena písomnej dohody o urovaní v časti zmluvnej pokuty by musela mať v zmysle § 544 ods. 2 OZ taktiež písomnú formu. Navyše vykonaným dokazovaním nebolo ani preukázané, že by medzi stranami k takejto dohode došlo hoci aj v ústnej forme. Zo zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 25.01.2018 vyplýva, že dielo bolo odovzdané dňa 25.01.2018, t. j. žalovaný sa omeškal s jeho odovzdaním o 420 dní. Vzhľadom na obranu žalovaného, že porušenie povinnosti nezavinil, súd vykonal navrhované dokazovanie, pre posúdenie povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, a to vzhľadom na § 545 ods. 3 OZ. K obrane žalovaného, že žalobca mu neuhradil sumu 2 000 € na polystyrén v zmysle dohody o urovaní, a preto sa nemohol dostať do omeškania, súd uviedol, že toto tvrdenie nebolo preukázané. Článok 2 ods. 2.1 písm. b) dohody o urovaní uvádza, že žalobca poskytne žalovanému na nákup polystyrénu sumu 2 000 €. Zo znenia dohody o urovaní je zrejmé, že nebol dohodnutý čas splnenia tejto povinnosti, a tak v zmysle § 563 OZ bol žalobca v pozícii dlžníka povinný splniť tento svoj dlh prvého dňa po tom, čo ho žalovaný v pozícii veriteľa o plnenie požiadal. Žalovaný však nepredložil dôkaz o tom, že by žalobcu čo i len jedenkrát vyzval na úhradu akejkoľvek sumy. Výsluchom svedka I. G. bolo naopak preukázané, že žalobca žalovanému peniaze odovzdal. Aj keď svedok nevedel uviesť úplne presnú sumu a dôvody jej vyplatenia súd má za nesporné, že v danom čase nebol dôvod na vyplácanie inej sumy žalobcom žalovanému a žalovaný ani netvrdil, žeby išlo o finančné prostriedky na niečo iné. Žalovaný podal na základe tejto svedeckej výpovede trestné oznámenie z dôvodu krivej výpovede, avšak toto trestné oznámenie bola odmietnuté. Žalovaný nepredložil ani nenavrhol dôkaz, ktorým by preukázal toto svoje tvrdenie. Skutočnosť, že cenu za polystyrén uhrádzal žalobca potvrdil pri výsluchu aj žalovaným navrhovaný svedok E. L.. Skutočnosť, že by žalobca za polystyrén nezaplatil nebola ani predmetom dodatku č. 1 dohody o urovaní. Vzhľadom na uvedené tak súd prvej inštancie zaujal názor, že žalobca uhradil žalovanému sumu 2 000 €. K argumentácii žalovaného, že nemohli pracovať na stavbe, pretože im to údajne zakázal stavebný dozor, súd prvej inštancie uviedol, že stavebný dozor v rámci výkonu svojich povinností len upozornil žalovaného na technologický predpis zatepľovania exteriérových častí objektu, ktorý neodporúča aplikovať finálne povrchové úpravy za určitých podmienok. Žalovaný bol zároveň upozornený na to, že realizácia bude možná, keď teploty prevýšia hodnotu 5 °C v trvaní minimálne 7 dní po sebe. Uvedené vyplýva z listinných dôkazov, ako aj z výsluchu F. K., ktorý potvrdil, že upozornil pracovníkov, aby dodržiavali daný technologický postup, keďže jeho nedodržaním spôsobovali škody na objekte. Zároveň však potvrdil, že mohli pracovať na iných častiach objektu, avšak pracovníci sa zbalili a až do mája sa na objekte nezačalo pracovať, aj keď teploty v marci dávno spĺňali požadované parametre. Súd má za to, že uvedený predpis mal byť známy žalovanému ako dodávateľovi, ktorý má svoje činnosti vykonávať s odbornou starostlivosťou, a nemusel čakať na výzvu žalobcu, resp. stavebného dozoru, že môže pokračovať v prácach. Navyše žalovaný netvrdil ani nepreukázal konkrétne trvanie týchto okolností, t. j. nízkych teplôt, ktoré by mu objektívne bránili vo vykonávaní prác, ktoré boli predmetom dodatku. Je na zodpovednosti samotného žalovaného, že nevykonával práce v termíne, ktorý bol stranami riadne písomne dohodnutý a taktiež, že nepokračovali v prácach, keď to umožňovali podmienky, ale až po opakovaných výzvach žalobcu a stavebného dozoru. Taktiež sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalovaného vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty a jej primeranosti to vzhľadom na § 545a Občianskeho zákonníka podľa ktorého súd môže neprimerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Vo vzťahu k namietanej neprimeranosti

zmluvnej pokuty súd odkázal na rozhodnutie NS SR zo 17.07.2019, sp. zn. 3Obdo/11/2019. Samotný žalovaný uznal, že dielo na základe zmluvy o dielo nebolo odovzdané stopercentné, čo odôvodňoval nízkou cenou práce. Žalovaný neuviedol svoje skutkové tvrdenia k tvrdeniam žalobcu o existencii veľkého množstva väd diela, ktorých existenciu uzatvorením dohody o urovananí a jej dodatku uznal. Žalobcom tvrdené skutočnosti ohľadom prístupu žalovaného k výkonu prác potvrdil aj svedok F. J. K., ktorý vykonával stavebný dozor a ktorý vo svojom písomnom vyjadrení uviedol množstvo závad a škôd, ktoré spôsobil žalovaný na objekte. Zároveň skonštatoval, že sa ešte nestretol s takým prístupom a neodbornosťou, ako v tomto prípade. Rovnako sa vyjadril aj ďalší svedok, a to A. C., ktorý potvrdil, že žalovaný na objekte spôsobil vysoké škody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca stavbu realizoval za účelom jej prenájmu tretej osobe, ktorý už mal dohodnutý, pričom nájom mal byť dlhodobý a nájomné malo byť vo výške 1 700 až 1 800 € mesačne, ak by ju žalovaný vyhotovil včas v zmysle zmluvy o dielo. Túto skutočnosť potvrdil svojou výpoveďou svedok E. G.. K prenájmu nedošlo z dôvodu, že priestory neboli dokončené riadne včas a záujemca bol nútený si nájsť iné priestory. Odôvodnenosť tvrdenej výšky nájmu bola preukázaná aj predloženým odborným vyjadrením spoločnosti AB Contact, s.r.o.. Keďže súd pri zohľadňovaní primeranosti zmluvnej pokuty vzal do úvahy celý záväzkový vzťah medzi stranami, tak možno dospieť k záveru, že stavba, ktorá mala byť na základe zmluvy o dielo odovzdaná dňa 30.05.2011, bola žalobcovi odovzdaná až 25.01.2018, čím žalobca okrem iného prišiel o možnosť prenajímať túto nehnuteľnosť počas takmer 7 rokov a už len z tohto dôvodu mu vznikla škoda ďaleko presahujúca výšku uplatnenej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu vo výške 42 000 € vzhľadom na všetky preukázané skutočnosti, dĺžku omeškania žalovaného s odovzdaním diela, vady diela a škody, ktoré vznikli žalobcovi a žalovaný ich nepoprel, nemožno považovať za neprimeranú. Výšku zmluvnej pokuty zapríčinil žalovaný, ktorý napriek opakovaným výzvam zo strany žalobcu riadne a včas neodovzdal dielo. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že predmetom tohto konania je nárok na zmluvnú pokutu na základe dohody o urovananí, a nie nárok v súvislosti s vadami diela, sa súd prvej inštancie dopodrobna nezaoberal výsledkami dokazovania vo vzťahu ku kvalite zhotoveného diela. Na tieto skutočnosti prihliadal v súvislosti s námietkou žalovaného o neprimeranosti zmluvnej pokuty. Žalovaný nespĺnil základnú povinnosť vyplývajúcu mu z dohody o urovananí a dielo neodovzdal riadne a včas. Vzhľadom na okolnosti danej veci bola dohodnutá primeraná zmluvná pokuta, ktorú by žalovaný nemusel znášať v takejto výške, ak by si riadne a včas plnil svoje povinnosti, keďže výška zmluvnej pokuty, ktorej neprimeranosť namieta, je dôsledkom dĺžky jeho omeškania s odovzdaním diela. Žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal skutočnosti, ktoré zakladajú jeho žalovaný nárok, a tak žalobe súd prvej inštancie po jej čiastočnom späťvzatí výrokom III napadnutého rozsudku vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 42 000 €. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si žalobou po jej čiastočnom späťvzatí uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42 000 € od 01.07.2018 do zaplattenia. Súd prvej inštancie žalobe aj v časti požadovaných úrokov z omeškania vyhovel v celom rozsahu, keďže považoval žalobu za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný. Predžalobnou výzvou z 10.05.2018 bol žalovaný vyzvaný na úhradu zmluvnej pokuty v sume 42 000 € do 30.06.2018. Výzva mu bola pod podacím č. M. zaslaná dňa 11.05.2018. Žalovaný napriek výzve zmluvnú pokutu neuhradil, a tak sa dostal do omeškania dňom 01.07.2018, ku ktorému dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0 % ročne. Žalobca si správne uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (5 + 0,0 %). O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Vzhľadom na skutočnosť, že čiastočné späťvzatie žaloby sa týkalo len príslušenstva žalovanej pohľadávky, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania na toto späťvzatie žaloby neprihliadal.

6. Včasným odvolaním sa žalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku. Poprel, že by žalobca jemu odovzdal peniaze za polystyrén, žalobca to nespravil doteraz. Výpoveď svedka G. považoval za zavádzanie. Uviedol, že stavebný denník sa mu po odovzdaní stavebnému dozoru už nevrátil. Hodnotenie žalobcu, svedkov a p. v zmysle, že pracovníci žalovaného sú neodborní, nekvalifikovaní, robia všetko zle navádzalo súd na negatívne rozhodnutie. V júli 2017, keď boli práce na fasáde ukončené, na prípravu omietky fasády žalobca cez svedka L. práce na fasáde zastavil, z dôvodu postavenia priečok na podkroví, lebo sa tam chcel koncom roka nasťahovať s tým, že nebude žalovaného „ťahat po súdoch za penále“, a tak žalovaný cez svedka L. súhlasil. Žalobca vedel, že žalovaný je penalizovaný denne 100 €, no nariadil práce toho druhu, ktoré nespádajú do dohody o urovananí, a tým úmyselným rozhodnutím navyše prác pri vymáhaní penále poškodil žalovaného. Práce na podkroví boli realizované od júla 2017 do januára 2018, po kompletnom ukončení omietok interiéru

podkrovia, a potom som mohol podpísať dohodu o ukončení prác. Ústna dohoda žalobcu o zhotovení podkrovia bola preukázaná tromi svedkami.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Obrane žalovaného týkajúcej sa príspevku na polystyrén sa súd prvej inštancie podrobne venoval. Žalovaný v pozícii veriteľa nepreukázal, že by žalobcu v pozícii dlžníka vyzval na splnenie povinnosti poskytnúť tento príspevok podľa čl. 2 ods. 2.1 písm. b) dohody o urovnaní a dokonca to ani netvrdil. Skutočnosť, že údajne nemal zaplatené za polystyrén, nebola ani predmetom dodatku č. 1 dohody o urovnaní. Je rozumné predpokladať, že ak by nemal žalovaný úhradu za polystyrén od žalobcu k dispozícii, bolo by to predmetom dodatku č. 1 dohody o urovnaní. Navyše nikto zo svedkov navrhnutých žalovaným jeho tvrdenia nepotvrdil. Žalovaný ďalej uvádza, že bol kompromitovaný a všetko bolo údajne zinscenované, a údajne sa so žalobcom dohodol na tom, že ak urobí priečky, nebude „ho vláčiť“ žalobca po súdoch a p. Toto sú však iba jeho tvrdenia, ktorými sa snaží odvieť pozornosť od merita veci. Tieto tvrdenia neboli preukázané a dokonca boli v rozpore s tvrdeniami svedka L.. Navyše po právnej stránke bolo možné dohodu o urovnaní meniť, prípadne dopĺňať iba písomne. Čo sa týka údajného navádzania súdu na rozhodnutie „zlým hodnotením diela“, žalovaný nešpecifikuje, v čom súd prvej inštancie v rozsudku pochybil.

8. V odvolacej replike žalovaný predniesol, že od žalobcu žiadne peniaze v súvislosti s polystyrénom nepýtal, pretože žalobca navrhol do dohody o urovnaní príspevok 2 000 € na zateplenie. Vo zvyšku v podstate zotrval na svojich tvrdeniach a argumentoch v odvolaní.

9. V odvolacej duplike žalobca v podstate zopakoval svoje argumenty, ktoré už v minulosti predniesol.

10. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno vyhovieť.

11. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného proti výroku I napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že konanie neprerušuje (správne mal výrok formulovať tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania sa zamieťa – pozn. odvolacieho súdu) a výroku II napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 42 000 € od 26.01.2018 do 30.06.2018 zastavil, neboli splnené podmienky, aby odvolací súd preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku, pretože odvolanie v tejto časti nemožno považovať za úplné.

12. Medzi náležitosti, ktoré musí odvolanie obsahovať, patrí o. i. uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie považuje za nesprávne (§ 363 CSP). Odvolaním totiž odvolateľ stanovuje rozsah odvolacieho prieskumu, pretože odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný (§ 380 ods. 1 CSP). Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP). To isté platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod, ide o neodstrániteľnú vadu odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať a odvolací súd odvolanie odmietne [§ 386 písm. d) CSP].

13. Z odvolania žalovaného však nie sú zistiteľné žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktoré bolo reakciou návrh žalovaného na prerušenie konania a na čiastočné späťvzatie žaloby, nesprávne. Ako už bolo naznačené vyššie, odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), ibaže ide o vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, čo ale nie je tento prípad (§ 380 ods. 2 CSP). V odvolacom konaní teda chýbajú argumenty žalovaného umožňujúce priestor na vecný prieskum napadnutého rozhodnutia v tejto časti odvolacím súdom. Keďže na doplnenie odvolacích dôvodov súd nevyzýva (§ 373 ods. 1 in fine CSP) a odvolacie dôvody možno dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), ktorá už uplynula, odvolanie trpí neodstrániteľnou vadou, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

14. Vzhľadom na to, že odvolanie žalovaného proti výrokom I a II napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti požadované zákonom, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním v tomto rozsahu preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie podľa § 386 písm. d) CSP v tejto časti odmietnuť (výrok I).

15. Na účely vyhodnotenia odvolania žalovaného voči zvyšku napadnutého rozsudku odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku (bod 3 vyššie). Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie v rozsahu, v akom sú relevantné pre rozhodnutie, a pokiaľ ide o podstatné tvrdenia žalovaného v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP), odvolací súd sa k nim vyjadrí nižšie.

16. Keďže výhrady žalovaného sa týkajú skutkových záverom prvoinštančného súdu, odvolací súd predovšetkým poznamenáva, že zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávne hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi, napr. namietat', že súd mal uverit' inému svedkovi, že niektorý dôkaz nie je pre skutkové zistenie dôležitý, že z vykonaných dôkazov vyplýva iné skutkové zistenie a pod. To znamená, že hodnotenie dôkazov, a teda ani skutkové zistenia ako jeho výsledok z iných, než z vyššie uvedených dôvodov nemožno odvolaním úspešne napadnúť (pozri v tomto zmysle rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.05.2012, sp. zn. 4MCdo/14/2011). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že odvolanie žalovaného vo všeobecnosti neobsahuje argumenty, ktoré by odvolaciemu súdu otvárali priestor na prehodnocovanie, potvrdzovanie či vyvracanie skutkových zistení, ktoré súd prvej inštancie učinil. Skutkový stav možno považovať za zistený dostatočne a správne.

17. Rovnako to platí pre námietku žalovaného, že hodnotenie žalobcu, svedkov a p. v zmysle, že pracovníci žalovaného sú neodborní, nekvalifikovaní, robia všetko zle navádzalo súd na negatívne rozhodnutie. Negatívne tvrdenia o kvalite diela a osôb, ktoré zhotoviteľ použil pri jeho vykonávaní, nie sú v sporoch o nároky zo zmlúv o dielo zriedkavé. Žalovaný však ani nespresnil konkrétne prednesy, ktoré by mali neprípustným spôsobom vplývať na súd prvej inštancie a ním vykonané hodnotenie dokazovania. Ani z napadnutého rozsudku, ale predovšetkým z odvolania nemožno vyvodit' existenciu takého správania žalovaným označených osôb, ktoré by svojou intenzitou a formou presiahlo zákonom dovolené medze.

18. Čo sa týka konkrétnych bodov odvolania žalovaného, jeho prvá odvolacia námietka sa zakladá na tvrdení, že žalobca v rozpore so svojou povinnosťou upravenou v dohode o urovaní neprispel žalovanému sumou 2 000 € na kúpu polystyrénu. Žalovaný v tejto súvislosti napáda skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal odovzdanie peňazí v hodnote príspevku žalovanému, a v podstate mu vyčíta, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

19. Žalovaný v odvolaní nevysvetľuje, prečo by mala byť táto skutková okolnosť významná a prečo by jej odlišné posúdenie malo viesť k rozhodnutiu v jeho prospech. Odvolací súd nie je povinný domýšľať si obsahovú stránku odvolacích dôvodov, avšak z napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonával dokazovanie tejto skutočnosti preto, lebo žalovaný sa voči nároku žalobcu na zmluvnú pokutu bránil námietkou omeškania veriteľa (§ 522 OZ).

20. Na tomto mieste je nevyhnutné pripomenúť skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktoré žalovaný v konaní doposiaľ nespochybnil a ktoré sa týkajú obsahu dohody o urovaní. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa článku 2 ods. 2.1 písm. b) dohody o urovaní mal žalobca poskytnúť žalovanému na nákup polystyrénu sumu vo výške 2 000 €. Toto skutkové zistenie zodpovedá obsahu listinného dôkazu – dohody o urovaní, z ktorého súd prvej inštancie aj vychádzal, pretože voči nemu strany nenamietali. Relevantné časti ustanovenia čl. 2 ods. 2.1 písm. b) znejú takto:

„Realizáciu zateplenia a rekonštrukcie fasády bude vykonávať žalovaný... Materiál zabezpečí žalovaný na vlastné náklady, na nákup polystyrénu poskytne žalobca žalovanému príspevok vo výške 2 000 €. Ostatné náklady na práce, materiál a zariadenia spojené s rekonštrukciou fasády hradí žalovaný bez akejkoľvek účasti žalobcu...“.

21. Žalovaný netvrdil, a ani to nevyšlo v konaní najavo, že by sa strany dohodli na ďalších podrobnostiach, ktoré by sa týkali sporného príspevku na polystyrén, najmä o termíne, kedy by mal žalobca tento príspevok žalovanému poskytnúť. Práve naopak, žalobca tvrdil, že čas splnenia tejto povinnosti nebol dohodnutý. Toto tvrdenie žalobcu tak zostalo nesporné.

22. Keďže čas splnenia záväzku žalobcu poskytnúť žalovanému príspevok na polystyrén nebol dohodnutý (a nie je ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí), bol by žalobca povinný splniť dlh, teda poskytnúť žalovanému dohodnutý príspevok prvého dňa po tom, čo by ho oň žalovaný požiadal (§ 563 OZ). Žalobca by sa do omeškania s plnením tohto dlhu (§ 517 ods. 1 OZ) dostal teda len vtedy, keby sa v konaní zistilo, že žalovaný žalobcu na jeho splnenie vyzval. Žalovaný však ani v tejto súvislosti netvrdil, že by žalobcu v určitom okamihu vskutku požiadal o poskytnutie príspevku na polystyrén (v odvolacej replike dokonca tvrdil, že ho o tento príspevok ani nežiadal). Za danej skutkovej situácie je preto zrejmé, že žalobca nemohol byť v omeškaní podľa § 522 OZ. To vedie k záveru, že žalovaného obrana námietkou omeškania veriteľa je nedôvodná. Dokazovanie skutočnosti, či naozaj a prípadne kedy žalobca odovzdal žalovanému peniaze (2 000 €) na účely splnenia svojho dlhu podľa čl. 2 ods. 2.1 písm. b) dohody o urovaní je tak nadbytočné.

23. Tu sa len žiada dodať, že ak bolo nesporné, že žalovaný sa dielo zaviazal vykonať v termíne od 05.09.2016 do 10.11.2016 a dielo odovzdal až v januári 2018, a v odvolaní sám tvrdí, že polystyrén bol kúpený a dodaný začiatkom októbra 2016, ani prípadné nezaplatenie spomínaného príspevku nemohlo žalovanému brániť vo vykonávaní diela dlhšie ako približne jeden mesiac.

24. Pretože od žalovaným napádaného skutkového zistenia rozhodnutie vo veci nezáviselo, rozoberaná odvolacia námietka žalovaného voči výsledkom dokazovania v tejto súvislosti neobstojí.

25. Druhá odvolacia námietka žalovaného sa týka vedenia stavebného denníka. Na rozdiel od prvej odvolacej námietky však už nebolo možné z odvolania vyvodiť, z akého dôvodu by mali skutočnosti tvrdené žalovaným, čo sa týka vedenia stavebného denníka, relevantným podkladom pre niektorý zo zákonom prípustných odvolacích dôvodov. Ani z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadny taký právny záver súdu prvej inštancie, ktorý by bol vo veci rozhodujúci a ktorý by sa zakladal na otázke vedenia stavebného denníka. Súd prvej inštancie síce spomína stavebný denník na viacerých miestach, ale len v rámci rekapitulácie toho, čo uviedli strany, prípadne svedkovia. Jeho skutkové z právne závery sa stavebného denníka netýkajú, preto nemožno vyhovieť ani druhej odvolacej námietke žalovaného.

26. Tretia odvolacia námietka žalovaného sa takisto týka skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktoré súvisia s obranou žalovaného založenou na tom, že dielo nevykonal včas práve kvôli žalobcovi. Žalovaný v podstate tvrdí, že žalobca dal práce na fasáde [ktoré mal žalovaný vykonať na základe dohody o urovaní – pozn. odvolacieho súdu] zastaviť v júli 2017 a žalovaného požiadal o postavenie priečok na podkroví, pretože sa tam chcel koncom roka nastahovať, s tým, že žalovaného „nebude ťahať po súdoch za penále [t. j. kvôli spornej zmluvnej pokute – pozn. odvolacieho súdu]. Práce na podkroví boli podľa žalovaného realizované od júla 2017 do januára 2018. Žalovaný sa teda v odvolacom konaní snaží navodiť stav, že priečky v podkroví sa zhotovovali až od júla 2017, čím zrejme mienil spochybniť tvrdenie žalobcu, že dodatok č. I k dohode o urovaní, v ktorom žalovaný uznáva svoje omeškanie a aj existenciu dohody o spornej zmluvnej pokute, pochádza z apríla 2017, v dôsledku čoho nemohol toto omeškanie spôsobené žalobcom zohľadniť.

27. Skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie v súvislosti so zhotovovaním priečok v podkroví, však nemôže zvrátiť táto žalovaného aktivita vyvinutá až v rámci odvolacieho konania. Skutkové tvrdenia o tom, že práce na fasáde boli ukončené v júli 2017 a že práce v podkroví boli realizované od júla 2017 do januára 2018, predstavujú prostriedky procesného útoku (§ 149 CSP), ktoré žalovaný neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie. Ide o tzv. novoty, ktoré možno v odvolacom konaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP). Žalovaný však v tejto súvislosti netvrdí ani jednu z vyššie uvedených podmienok, čo znamená, že nebolo možné postupovať podľa § 366 CSP a odvolací súd preto nemohol na tieto prostriedky procesného útoku v odvolacom konaní prihliadať.

28. Pre poriadok však odvolací súd dopĺňa, že tieto tvrdenia žalovaného by boli v priamom rozpore s doteraz prednesenými tvrdeniami strán, ako aj s výsledkami dokazovania v prvoinštančnom konaní. Žalobca v súvislosti s nepriaznivým počasím, ktoré v novembri 2016 viedlo k pozastaveniu prác na diele (čo nebolo sporné), tvrdil, že žalovaný na žiadosť žalobcu začal zhotovovať priečky v podkroví dva dni po pozastavení prác a že boli hotové v priebehu jedného až jeden a pol mesiaca (bod 12 napadnutého rozsudku). Tomu zodpovedá aj nadväzujúce vyjadrenie žalovaného (obsahujúce tvrdenie: „Prišiel za ním pán L. a povedal, že pán žalobca mu odkazuje, že potrebuje postaviť priečku nebude sa naťahovať o žiadne penále. Pre neho je priorita, aby to mal postavené, aby tam s rodinou mohol na Vianoce bývať.“) v ktorom žalovaný netvrdil iný rok uskutočňovania prác, ako rok 2016 (bod 13 napadnutého rozsudku). Aj svedkovia F. K. a L. vypovedali, že práce v podkroví sa uskutočňovali v roku 2016 (body 16 a 25 napadnutého rozsudku). Je síce pravda, že svedok L. spomínal aj rok 2017, ale následne vypovedal, že podkrovie sa „murovalo asi v roku 2016“ (bod 25 napadnutého rozsudku). Navyše, žalovaný sám doposiaľ tvrdil, že práce v podkroví trvali 1,5 mesiaca, kým v odvolaní už bez bližšieho vysvetlenia tvrdil, že trvali 6 mesiacov. Všetky nové tvrdenia žalovaného v odvolaní tak vyznievajú samé o sebe aj nedôveryhodne.

29. Štvrtou odvolacou námietkou sa žalovaný snaží spochybniť skutkový záver súdu prvej inštancie, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k dohode o odpustení zmluvnej pokuty (bod 79 napadnutého rozsudku).

30. Žalovaný však v odvolaní nespresňuje, v čom konkrétne by malo spočívať pochybenie súdu pri vykonaní dokazovania k tejto otázke. Žalovaný síce spomína „troch svedkov“, ktorí (zrejme) podľa neho potvrdili existenciu ústnej dohody medzi žalobcom a žalovaným, ale neoznačil mená týchto svedkov, ani ich výpovede, ktoré by napovedali tomu, že skutkový záver súdu prvej inštancie je natoľko nesprávny, že by vyžadoval zopakovanie dokazovania odvolacím súdom (§ 384 ods. 1 CSP), alebo že by dokonca predstavoval porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces (pozri napríklad I. ÚS 6/2018). Odvolanie žalovaného tak ani v tejto časti neposkytuje odvolaciemu súdu dostatočný priestor na prehodnocovanie skutkových záverov súdu prvej inštancie, a preto mu nemožno vyhovieť ani v tomto rozsahu.

31. Obiter dictum odvolací súd poznamenáva, že preukázanie prípadnej ústnej dohody o odpustení dlhu by na zánik záväzku žalovaného z titulu zmluvnej pokuty nebolo postačujúce nielen z dôvodu, na ktorý upozornil aj súd prvej inštancie (hoci bez odkazu na príslušné ustanovenie, ktorým je § 40 ods. 2 OZ), teda preto, lebo písomne uzavretú dohodu možno zmeniť iba písomne, ale aj preto, lebo dohoda o odpustení dlhu sama o sebe vyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu (§ 574 ods. 1 OZ).

32. Žalovaným uplatnené odvolacie dôvody preto nie sú dané. Keďže v konaní nevyšla najavo ani existencia tzv. inej vady konania [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP], odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku III a súvisiacom výroku IV o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny (výrok II).

33. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, musel odvolací súd rozhodnúť aj o nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). V danom prípade žalovaný so svojím odvolaním neuspel, takže odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu všetkých trov odvolacieho konania (výrok III).

34. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Krajský súd 28CoCsp/14/2024-
v Trnave IČS: 2319205106

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.